

Колку и да зборуваме дека Македонија живее во некаков облик на демократија, практиката ни покажува дека ќе треба уште време да одмине за да си покажеме сами на себеси и да докажеме дека навистина го спознаваме поимот плурализам. Денешницата ни е пропадната, инвалидизирани се цели генерации, осквернени во нивната визија дека еден ден ќе бидат успешни индивидуи, кои ќе знаат и ќе умеат да дадат свој придонес за развојот на татковината.

Од една група олигарси, автократи и самонаречени политичари и државници страда целиот народ. Мајчиното млеко го исповративме од современите политички бисексуалци. Со што тоа го заслуживме? Со мудроста, со трпеливоста, со толерантноста, кои ни ги припишуваат како наводни позитивни карактеристики за народ? Напротив. Тоа беа на-

шите лоши карактеристики како нација. Мудрост како народ немавме, толеранцијата и трпеливоста некој ни ги искористи за да ги злоупотребиме, па испаднавме наивни и будалести. Петнаесет години со државава владеат криминалци, мафијаши, нарко и тутун босови, екстремисти, полуписмени и дотраени умови. Колумбија да ни позавиди. Секое нивно второ лекарско уверение јасно ќе покаже дека се подготвени за инвалидска пензија. Ова што и денес се случува како продолжение на македонската голгота не е ништо ново. Старо-новите политички пензионери и нивните новородени миленичиња и послушни галеничиња ќе треба и во иднина да го рендаат народот. Ама ако? Баравте - гледајте. Старата поговорка убаво вели - каков народ, таква власт. Го сакавме

Ѓорчев, Велија... се изгубија меѓу политичките капиталисти кои се здружија за полесно да дојдат на тронот. А, искрено дали ќе беа едните или другите и нема да има некаква разлика или покорисно фајде.

За албанскиот фактор и да не зборуваме. Тој е победник и при секој пораз. Денес влада не може да се формира без него, па државата виси на конец. Груевски со загрижено лице си вели - ах, мори мајко кај се најдов токму јас во ваква ситуација! Победата му беше слатка само една вечер. Маките почнаа од утредента. Се најде исправен пред глутницата од двете страни, пред мокните елити на ДУИ, меѓународниот фактор и другите заткулисни играчи. Муса Џафери, Теута Арифи, Ѓзим Острени наспроти Гордана Јанкуловска, Владо Ѓорчев и Антонио Милошоски. Боже, помогни! Секоја чест

ПОРТОКАЛОВИТЕ ГО ПРЕСЕКОА ПОРТОКАЛОТ!!!

Ова што и денес ни се случува како продолжение на македонската голгота не е ништо ново. Старо-новите политички пензионери и нивните новородени миленичиња и послушни галеничиња ќе треба и во иднина да го рендаат народот. Ама ако?

Никаде во Уставот не пишува дека најсилната албанска партија мора да биде соучесник во одлучувањето. Тоа напишано правило сакаше да ни го воведат т.н. меѓународна заедница, која влегува во матни и недозволените игри. Нашите партии ќе мора да се научат на ред дека власта не е трајна, дека еден ден ќе бидат опозиција, а друг ден и дека можат да исчезнат, како и многумина досега.

■ Пишува: **Мишко ТАЛЕСКИ**

ВМРО во 1998 година зашто тие претходните арамии биле, па ни ја оправива работата, четири години подоцна старата гарда ќе ни го враќала животот на нормала, па ете и тие нè испробаа, а сега плочата повторно ја свртевме на истата страна како пред осум години. До кога ќе ја играме старата, банална и тешка за следење пинг-понг партија. Гледам кој повторно ќе седне во Собранието - Столе, Синго, Павле, Љубчо, Бучко, Џафери, Ахмети, Тачи... Сапункската опера продолжува. Истите фаци, истите вербални реторики, истите одлуки... па, зарем очекувавте нешто ново? Горенаведените беа луѓето кои одлучуваа во драматичните моменти за државата. Денес, со искуството кое го стекнаа, тие требаше да бидат пример и поим за политичар. Арно ама, предвреме се дисквалификуваа, предвреме влегоа во процеси кои не му се допаѓаа на народот и денес кога ќе им го погледнете рејтингот во јавноста едвај им се сведува на еден процент доверба. А, повторно се во Собранието. Пропаднаа Тупурковски, Марјановиќ, Доста Димовска, Марјан

за чесноста и младежта на подмладокот на ВМРО-ДПМНЕ, за нивниот ентузијазам и патриотизам да сменат нешто од сè уште неменливото, но преговорите со врвот на ДУИ во тој состав е исто како да фрлиш штотуку објагнети јагниња во крдо волци. За само една седмица ВМРО-ДПМНЕ покажа колку и покрај сè може да е немоќна од корен да се справи со надреалното во политиката. Уште од старот вредноста ѝ се преполови, го смени ликот и физиономијата, народот како да не умееше да ја препознае во светлото кое го имаше пред изборите и во кампањата која следуваше. ВМРО-ДПМНЕ на Груевски е најголемиот губитник во овој постизборен период. Најмоќната партија во државата како да не знаеше како да се снајде во политичките комбинаторики, кои секојдневно добиваа нов облик и нови димензии. Ја слушнавме и категоричната одлука на Груевски, изнесена на прес-конференција, преку неговиот гласноговорник, кој велеше - ВМРО-ДПМНЕ обезбеди парламентарно мнозинство со ДПА, НСДП, ДОМ и ПЕИ. Но, уште утредента се раздвижија отфрлените. ДУИ дури во Софија побарала лек за учество во власта по секоја цена, ДПА притиска само таа да биде во Владата, Бучко и неговата елита далеку од очите на јавноста кројат анализи како тој да формира парламен-

Мудроста, трпеливоста, толерантноста, кои ни ги припишуваат како наводни позитивни карактеристики за народ, напротив беа нашите лоши карактеристики како нација. Мудрост како народ немавме, толеранцијата и трпеливоста некој ни ги искористи за да ги злоупотреби, па испаднавме наивни и

будалести. Петнаесет години со државата владеат криминалци, мафијаши, нарко и тутун босови, екстремисти, полуписмени и дотраени умови. Македонија имала сила, Македонија одела напред и само напред. Господ нека ни е напомош со нив и со таквите како нив. Си ги разоткрија маските кои се и што се и, пред сè, зошто се во политиката. Жедта за власт е посилна од сè.

ПОРАЗЕНИТЕ СЕ ПОБЕДНИЦИ, ПОБЕДНИЦИТЕ СЕ ПОРАЗЕНИ, ЗАШТО КАКОВ ШТО Е НАРОДОТ ТАКВА ЌЕ Е И ВЛАСТА!

тарно мнозинство и покрај убедливиот пораз на изборите. Се растрчаа како хиени во пустина да бараат мрши. Македонија имала сила, Македонија одела напред и само напред. Господ нека ни е напомош со нив и со таквите како нив. Си ги разоткрија маските кои се и што се и, пред сè, зошто се во политиката. Жедта за власт е посилна од сè. Плашејќи се дека улогата на опозиција е штетна за многу индивидуи од партиските структури, бидејќи можат да се откријат и да се казнат многу нивни малверзации, ги употребуваат сите дозволен и недозволен средства за опстојување на кормилото. Дека тоа се коси со моралните и со етичките принципи на политиката е сосема небитно. Целта ги оправдува средствата.

ЗОШТО ДУИ МОРАШЕ ВО ВЛАСТА?

Самобендисаноста на ДУИ во целата оваа приказна ја доведува државата пред голем преседан. Нејзината победа на изборите е неспорна и покрај успешните обиди за фалсификат во албанските средини. Но, тоа не значи дека нејзината победа во албанскиот корпус на изборни натпреварувачи е доволна за влез во владејачкото мнозинство. Никаде во Уставот не пишува дека најсилната албанска партија мора да биде соучесник во одлучувањето. Тоа напишано правило сакаше да ни го воведува т.н. меѓународна заедница, која влегува во матни и недозволен игри. Нема простор Ерван

Фуере да се лути кога медиумите го посочија како лице кое се меша во формирањето нова македонска Влада. Тоа е сосема точно, бидејќи самиот го изјави, самиот тој препорача ДУИ да биде составен дел од Владата. Токму Фуере, ја преиначи одлуката на Груевски објавена на прес-конференција дека мнозинството е обезбедено со ДПА и со НСДП. Утредента Фуере и неговите се впуштија во лоша игра убедувајќи го Груевски да го смени решението. ДУИ мора по секоја цена во власта. Како тоа да сакаше да го каже европретставникот. Дали Фуере туркаше некаков облик на федерална влада во Македонија? Никаде во светот не постои пример две победнички партии од различни етнички заедници да мораат да составуваат влада. Тоа беше класичен обид за промоција на федерален државен концепт. Европа даваше лош пример. Професорот Марјановиќ повторно би рекол дека ороспијата од Вавилон до крај ќе остане ороспија.

А, во ДУИ владее паника од позицијата опозициона партија. Дури челниците на оваа квази партија се заканија со масовни протести на Албанците доколку останат надвор од власта. Го има ли ова некаде? Каде е правната држава? Неколку прашања за Груевски, од кои зависеше неговата победа на изборите, како би ги решил доколку во власта ги земеше ДУИ! Прво, како идниот премиер мислеше да го реши случајот "Бачило", кој го стави на врвот на листата на приоритети, кога знаеме дека ДУИ е

длабоко навлезена во таа драма? Второ, како мисли да издејствува решавање на четирите случаи од Хаг, кои наскоро ќе ни се вратат, кога оние кои треба да одговараат за воени злосторства повторно ќе беа носители на власта? Трето, како ВМРО-ДПМНЕ мисли да го спроведе проектот "нулта толеранција за корупцијата и организираниот криминал" кога функционери на ДУИ имаат големи опаши. Со сè ова, ќе пропаднеше платформата на победничката партија на изборите. Од самите преговори за состав на нова Влада со ДУИ верното членство на партијата се разочаруваше, ќе плукаше врз гласот кој со љубов го даде.

ЗОШТО ДПА МОРАШЕ ВО ВЛАСТА?

Позицијата на ДПА во новонастанатата состојба е многу поинаква. Партијата на Џафери е своевидна жртва на интриги и местенки, која добива уште поголема тежина во целата работа. Останувањето на ДПА во уште еден четиригодишен период во опозиција ќе беше штетно за демократските состојби во Македонија. Тоа претставуваше ризик, со текот на времето партијата на умниот Џафери полека но сигурно ќе згаснуваше и ќе го губеше расположението кај електоратот. Од друга страна, пак, и странските донатори кои го помагаат постоењето на оваа партија ќе прашуваа зошто и натаму да финансираат губитници? На тој начин, следниот изборен циклус ДПА можеше да остане со уште помал број пратенички мандати, а во спротивно членството да му се прелеваше во редовите на ДУИ, кој ќе беше неприкосновен владетел и заштитник на албанската кауза на овие простори. Тоа би било погубно за демократските случувања во Македонија, бидејќи централизирањето на моќта во само еден политички субјект со предзнак на национализмот и сомнително и валкано минато, ќе го ставеше опстојувањето на државата под прашање.

Македонските партии полека но сигурно ќе треба вешто да го обезвреднуваат значењето на ДУИ и да го урнат вештачки создадениот култ дека од нив зависи иднината на некој и на неког. Напротив, зависи иднината на врвот на ДУИ, бидејќи зад нив се крв и страдање. За нив се подигнати обвиненија за кои утре или задутре ќе треба да одговараат. Најмалку треба од таквите типови да зависи иднината на целата држава и на граѓаните. Затоа денес ДПА мора во власта, па ризикувајќи и опасност од непредвидените потези на ДУИ. Ќе мора да се научат на ред дека власта не е трајна, дека еден ден ќе бидат опозиција, а друг ден можат и да исчезнат, како многумина досега.